

NOTAT

Landbrug, udtagning og natur
J.nr. 2025 – 3312
Ref. JUHKR
Den 7. oktober 2025

Notat til Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg om domsafsigelse i EU-Domstolens præjudicielle sag C-629/23, Eesti Suurkiskjad

Den 12. juni 2025 traf EU-Domstolen afgørelse i sag C-629/23, hvor Estland havde stillet fire præjudicielle spørgsmål til EU-domstolen vedr. fravigelse af beskyttelsen af beskyttede arter (ulven) efter habitatdirektivets artikel 14 (bilag V-arter).

Da Estland tiltrådte EU i 2003, blev det forhandlet, at ulven skulle være en almindeligt beskyttet art (bilag V-art) i landet, selvom ulven på dette tidspunkt var en strengt beskyttet art (bilag IV-art) i EU. I Estland har ulven derfor været en almindeligt beskyttet art (bilag V-art) siden 2002. Med lempelsen af ulvens beskyttelse i habitatdirektivet, der trådte i kraft i EU d. 14. juli 2025, er ulven nu en almindeligt beskyttet art (bilag V-art) i hele EU.

Den danske regering afgav i februar 2024 skriftligt indlæg i sagen vedr. muligheden for at fravige beskyttelsen af ulven og dermed tillade regulering. Regeringen argumenterede for, at ulvens bevaringsstatus bør vurderes, så man ser på bevaringsstatus for hele den grænseoverskridende regionale bestand, som ulven er en del af - og ikke kun på bestanden inden for en medlemsstats grænser. Endvidere argumenterede regeringen for, at habitatdirektivet ikke fastsætter en pligt til et formelt samarbejde mellem medlemsstaterne. MOF er d. 30. januar 2024 orienteret om den danske regerings skriftlige indlæg i sagen.

EU-domstolen fastslog, at ulvens bevaringsstatus skal vurderes på lokalt og nationalt niveau. Vurderingen af gunstig bevaringsstatus skal foretages på baggrund af flere kumulative kriterier, herunder at bestanden er levedygtig på lang sigt (bestandsudviklingen). Hvis et medlemsland har en ulvebestand, der ikke er isoleret fra ulvebestande i andre lande, skal der ift. bestandsudviklingen tages hensyn til udveksling af individer mellem den nationale bestand og bestande i fx nabomedlemslande. Hvis medlemslandet samarbejder med nabomedlemslande om beskyttelse af ulven, kan der lægges endnu større vægt på relationerne med bestandene i nabomedlemsstaterne.

Med EU-domstolens dom præciseres dermed, hvilken betydning andre medlemslandes ulvebestande kan have for ulvens bevaringsstatus i et medlemsland. Dommen præciserer, men ændrer ikke på retstilstanden for forvaltning af ulve i Danmark.